බෝම්බ, ජනාධිපතිවරණය හා හොවාර්ඩ්වාදය

ලන්ඩනයේ ස්ටොක්වෙල් උමං දුම්රියපොළේ දී හිසට වෙඩි තබා අහිංසක බ්‍රසීලියානු ජාතිකයකු පොලීසිය විසින් මරා දමනු ලැබිණි. ඔහුගේ මානව අයිතිවාසිකම් ගැන කොළඹ ලිප්ටන් වටරවුමේ හෝ ලන්ඩනයේ ට්‍රැෆල්ගාර් චතුරස්‍රයෙහි දී හෝ පිකට්ටු නො පැවෙත්වෙයි. ලන්ඩන් පොලීසියේ ප්‍රධානියා පවසා ඇත්තේ මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවකු යැයි සැකකෙරෙන ඕනෑම අයකුට හිසට වෙඩි තැබීමට අණකර ඇති බව ය. ඔහු පවසා ඇත්තේ මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවකුගේ හිසට හැරෙන්නට වෙනත් තැනකට වෙඩි තැබුවහොත් ඔහු මැරෙන්නට පෙර බෝම්බය ක්‍රියාත්මක කරාවිය යන්න ය. ඔහු තවදුරටත් කියා ඇත්තේ බ්‍රසීලියානු ජාතිකයාගේ මරණය ගැන තමන් කණගාටුවන නමුත් ඉදිරියේදීත් එවැනි මරණ සිදුවිය හැකි බව ය. ඒ බ්‍රිතානි මානව අයිතියයි. මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවකු යැයි සැකකෙරෙන්නකුට, මතක තබාගන්න සැකකෙරෙන්නකුට, හිසට වෙඩි තැබීමට ලන්ඩන් පොලීසියට අණ දී ඇත. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස අහිංසක මිනිසුන් මරණයට පත්විය හැකි බව ලන්ඩනයේ ස්කොට්ලන්ඩියාඩ් පොලීසිය දනියි. එහෙත් ඔවුන් කියන්නේ එයට කළහැකි දෙයක් නැති බව ය.

එහෙත් බ්‍රිතානීන් ලංකාවේ දී කියන්නේ කුමක් ද? මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවන් සමග සාකච්ඡා පැවැත්විය යුතු බව ය. බ්‍රිතානියේ ඊනියා දේශපාලන විද්‍යාඥයන් ඇතුළු බුද්ධිමතුන් මේ වන විටත් තම රටේ මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවකු යැයි සැකකෙරෙන්නකුට වුව ද හිසට වෙඩි තැබිය යුත්තේ ඇයි දැයි ප්‍රවාද නිර්මාණය කර ඇති බවට සැකයක් නැත. ඒ මත ඔවුන් බ්‍රිතානි රූපවාහිනී නාලිකා ඇතුළු ජනමාධ්‍ය ඔස්සේ ප්‍රචාරය කර ඇතැයි සිතිය හැකි ය. ඒ දේශපාලන විද්‍යාඥයන් ම ලංකාවේ දී කියන්නේ ලෝකයට මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවන් හඳුන්වාදුන් කොටි සංවිධානය සමග සාකච්ඡා කළ යුතු බව ය. මෙහි දී අවධාරණයකළයුතු කරුණ නම් ලංකාවේ දී බෝම්බකරුවන් තවදුරටත් සැකකරුවන් පමණක් නොවන බව ය. සැකකරුවන්ට මරණයත්, තමන්ට අවශ්‍යකරන දෑ වෙනුවෙන් බෝම්බ පුපුරුවන බව දන්නා අය සමග සාකච්ඡා කිරීමට මෙරට ආණ්ඩුව යැයි කියන ආයතනයට බලකිරීමත් බටහිරයන්ගේ ප්‍රතිපත්තිය වී ඇත. අනෙක් අතට අහිංසක ඕස්ට්‍රේලියානුවකු ලංකාවේ පොලීසිය හිසට තැබූ වෙඩි පහරකින් මියගියේ නම් ලිප්ටන් වටරවුමට නිවාඩුවක් නොලැබීමට තිබුණි.

මේ අතර ඕස්ට්‍රේලියානු අගමැති හොවාර්ඩ් මහතා මෙරට ජනාධිපතිවරණය මේ වසර අග පැවැත්විය යුතු යැයි කියා ඇත. ඔහු ඒ බව ප්‍රකාශකර ඇත්තේ ප්‍රජාතන්ත්‍රිකයන්ගේ යැයි කියන සම්මේලනයකට සහභාගිවෙමිනි. මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රිකයන් යනු අන් කවරකුවත් නොව සාමාන්‍යයෙන් ලෝකයේ දක්ෂිණාංශික යැයි හැඳින්වෙන පක්ෂවල සාමාජිකයෝ වෙති. මෙරටින් එයට සහභාගිවූවන් අතර රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා ද වෙයි. බුෂ් මහතා ද මේ සංවිධානයෙහි සාමාජිකයෙක් වෙයි. මේ සංවිධානය බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින ප්‍රධාන දේශපාලන සංවිධානයක් වෙයි. අවුරුදු පන්සියයකට පමණ පෙර ඇරඹි බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වයෙහි ප්‍රධාන ම කාර්යභාරයක් වනුයේ ලෝකයට ම යුරෝපීය (හා දැන් එහිම විකාශයක් වූ ඇමරිකානු) සංස්කෘතිය පැටවීම ය. ඒ බටහිර ක්‍රිස්තියානි සංස්කෘතික යටත්විජිතවාදය වෙයි. ඒ අතර බටහිර ක්‍රිස්තියානි ආර්ථික හා දේශපාලනික යටත්විජිතවාදය ද වෙයි. රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා මෙන් ම හොවාඩ් මහතා ද පෙනී සිටින්නේ මේ යටත්විජිතවාදය වෙනුවෙන් ය.

ලංකාවේ ජනාධිපතිවරණය පැවැත්වෙන දිනය තීරණය කළයුතුවන්නේ මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයා ය. එහෙත් අද කුමාරතුංග මහත්මිය මෙන් ම රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා ද ඒ පිළිබඳ තම අදහස් දක්වයි. ඒ මදිවාට මෙන් ඕස්ට්‍රේලියාවේ හොවාඩ් කෙනකු ද ඒ පිළිබඳ තම අදහස් දක්වා ඇත. මේ බටහිර ක්‍රිස්තියානි යටත්විජිතවාදය මිස කිසිවක් නො වෙයි. බැලූ බැල්මට හොවාඩ් මහතාගේ ප්‍රකාශය හා ලන්ඩනයේ වෙඩිතැබීම අතර සම්බන්ධයක් නැතැයි යමකුට හැඟීගිය ද ඒ එසේ නො වෙයි. මෙහි දී සිදුවන්නේ මානව අයිතිය, නිදහස ඇතුළු බොහෝ දේ ලෝකයේ දෙයාකාරයකට ක්‍රියාත්මක වන බව ය. බටහිර රටවල මානව අයිතිය තීරණයකෙරෙන්නේ බටහිර රටවල් විසින් ය. අනෙක් රටවල ද මානව අයිතිය තීරණයකෙරෙන්නේ බටහිර රටවල් විසින් ම ය. බටහිර රටවල මැතිවරණ පැවැත්වෙන දින තීරණයකෙරෙන්නේ බටහිර රටවල් විසින් ය. අනෙක් රටවල ද මැතිවරණ පැවැත්වෙන දින තීරණයකෙරෙන්නේ බටහිර රටවල් විසින් ම ය. බටහිර රටවල මිනිසුන් කනබොන අයුරු තීරණයකෙරෙන්නේ බටහිර

© Prof. Nalin De Silva

රටවල් විසින් ය. අනෙක් රටවල ද මිනිසුන් කනබොන අයුරු තීරණයකෙරෙන්නේ බටහිර රටවල් විසින් ම ය. බටහිර රටවල පාසල්වල හා විශ්වවිද්‍යාලවල ඉගැන්විය යුත්තේ කුමක්දැයි තීරණයකෙරෙන්නේ බටහිර රටවල් විසින් ය. අනෙක් රටවල ද පාසල්වල හා විශ්වවිද්‍යාලවල ඉගැන්විය යුත්තේ කුමක්දැයි තීරණයකෙරෙන්නේ බටහිර රටවල් විසින් ම ය.

අවුරුදු පන්සීයකට පෙර ආසියාවේ හා අප්‍රිකාවේ රටවල් බටහිර රටවල ගොදුරුබවට පත්වීම ඇරඹුණි. හතළිහේ දශකයේ අගභාගයේ දී ආසියාවේ රටවලට ද හැටේ දශකයේ අගභාගයේ දී අප්‍රිකාවේ රටවලට ද යම් දේශපාලන නිදහසක් දීම ඇරඹුණි. එහෙත් අප රටවල් සියල්ලම තවමත් බටහිර රටවල යටත්විජිත වෙයි. ඒ යටත්විජිතවාදය දේශපාලන, සංස්කෘතික හා ආර්ථික ක්ෂේත්‍ර පිරිවසා ක්‍රියාත්මක වෙයි. එහි නවයටත්විජිතවාදයක් නැත. ඇත්තේ එකම යටත්විජිතවාදය ය. වෙනසකට ඇත්තේ අද එදාට වඩා සංස්කෘතික සංරචකය ඉදිරියට පැමිණ තිබීම ය. මුල්කාලයෙහි වඩා බලපෑවේ දේශපාලන සංරචකය ය. තුවක්කුවේ බලයෙන් අප යටත්කරගනු ලැබිණි. ඉන්පසු ආර්ථික සංරචකය ඉදිරියට පැමිණියේ ය. අපි සියල්ලෝ ම ඊනියා ලෝක ආර්ථිකයක කොටස්කරුවෝ වීමු. ඒ ඒ රටවල ස්වයංපෝෂිත ආර්ථික වෙනුවට ආදේශකෙරුණු බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වයේ ඊනියා ආනයන අපනයන ආර්ථිකය ඔස්සේ අපි ලෝක ධනපති ක්‍රමයේ දාසයන් බවට පත්වීමු. අද සංස්කෘතික සංරචකය ඉදිරියට පැමිණ ඇත. අප පාලනයකෙරෙන්නේ ප්‍රධාන වශයෙන් ම බටහිර නිපදවෙන දැනුම මගින් ය. මෙයින් කියැවෙන්නේ දේශපාලනික, ආර්ථික හා සංස්කෘතික සංරචක අතර සම්බන්ධයක් නොමැති බව නො වෙයි. සෑම කාලයක ම ඒ සංරචක අඩුවැඩි වශයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙයි.

අද දැනුම යොදාගන්නා ආකාරය පෙන්වීමට බටහිර දේශපාලන විද්‍යාව ගනිමු. දේශපාලන විද්‍යාඥයන් අපට පවසන්නේ දැන් ලෝකයේ රාජ්‍යවල ස්වෛරීභාවය පෙර මෙන් නොවන බව ය. ඔවුන්ට අනුව අද ලෝකයේ රාජ්‍ය ගැන අනෙක් රටවල් විමසිල්ලෙන් බලා සිටිති. ඒ ඒ රටවල ඇතැම් කරුණු පිළිබඳ ව අනෙක් රාජ්‍ය ද අදහස් ප්‍රකාශකරයි. ඊනියා ගෝලීයකරණය යටතේ රටවල් එකිනෙකට බැඳී ඇති බව බටහිර කසිකබල් ආර්ථික විද්‍යාඥයන් හා වෙනත් සමාජයීය විද්‍යාඥයන් ද පෙන්වාදෙනු ඇත. එබැවින් අද ඒ ඒ රටවල ස්වෛරීභාවය බලපෑම් කෙරෙන ස්වෛරීභාවයක් යැයි බටහිර දේශපාලන විද්‍යාඥයෝ කියති. බටහිරයන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ වියුක්ත දැනුමක් ඔස්සේ ලොව පාලනයකිරීමට හොවාඩ්වාදය යැයි කියමු. මෙරට දේශපාලන විද්‍යාඥයන් යැයි කියන්නන්ට කළහැක්කේ බටහිර තම ස්වාමීන්ගේ මත පුනරුච්චාරණයකිරීම ය. කෙසේ වෙතත් බටහිර දේශපාලන විද්‍යාඥයන් තම දැනුමෙන් කරන්නේ බටහිර ක්‍රිස්තියානි යටත්විජිතවාදය ආරක්ෂාකිරීම ය. මොවුන්ගේ කසිකබල් දැනුම කෙසේ වෙතත් බ්‍රිතානියේ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවාහරින දවස කුමක්දැයි කීමට අනෙක් රටවලට අයිතියක් වෙයි ද? ඇ. එ. ජනපදයේ ස්වෛරීභාවයට අබමල් රේණුවක හෝ බලපෑමක්කිරීමට අපට හැකි ද? බටහිර දැනුම බටහිර නූතනත්වය පෙරට ගෙනයෑමට ය. අපට නිදහස ලබාගත හැක්කේ අප අපේම වූ දැනුමක් නිර්මාණයකරන්නේ නම් පමණකි.

හොවාඩ්ලාට අද අවශ්‍ය වන්නේ ජනාධිපතිවරණය හැකි ඉක්මනින් පවත්වා රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා ජනාධිපතිකරවීම ය. එයට ප්‍රධාන හේතුව බටහිරයන්ගේ සෘජු නියෝජිතයා එ ජා පක්ෂය වීම ය. 1992 දී චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මහත්මිය ලංකාවට ගෙන්වීමේ දී ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් ඉටුකළෝ බටහිරයෝ හා මෙරට ඔවුන්ගේ නියෝජිතයෝ ය. ශ්‍රී ල නි ප ලවා දෙමළ ජාතිවාදයට රටපාවාදීමේ දී ජාතික බලවේග නිහඬවෙතැයි ඔවුහු කල්පනාකළෝ ය. ඇයට කළහැකි එකම දෙය වූයේ සුසාන මණ්ඩල ගිවිසුම අත්සන්කිරීමට සැලැස්වීම ය. දැන් ඇගේ කාලය අවසන් ය. අද බටහිරයෝ නැවත වරක් තම සෘජු නියෝජිතයා දෙසට හැරෙති. එහෙත් කුමාරතුංග මහත්මිය ද සටන අත්හැර නැත. ඒ සටන දෙමළ ජාතිවාදයට එරෙහිව නොවන බව අමුතුවෙන් කිවයුතු නො වෙයි. වික්‍රමසිංහ මහතා මෙන් ම කුමාරතුංග මහත්මිය ද පිටුපස ඉන්නේ බටහිරයන් ය. ඒ හොවාඩ්වාදය අනුව සිදුවන්නකි. අද කළ යුත්තේ මේ දෙදෙනාම පරාජයකිරීම ය. එහි දී ජාතික බලවේග විජාතික බලවේගවලට එරෙහිව නව සංධානයක් ඇති කළයුතු අතර ශ්‍රී ල නි ප මහජන පක්ෂයේ සිංහල විරෝධී ප්‍රතිපත්තිවලින් මුදාගතයුතු ය. කුමාරතුංග මහත්මිය වෙනුවට වෙනත් අයකු පක්ෂයේ නායකයා විය යුතු අතර 56ට පණස්වසරක් පිරෙන අවස්ථාවේ එය සිංහලත්වයේ පක්ෂය බව මතක්කරගත යුතු ය. ජාතික බලවේගවල සටන්පාඨය විය යුත්තේ චන්ද්‍රිකා ඉවත්කරමු, රනිල්ට ඉඩනොදෙමු යන්න ය.

© Prof. Nalin De Silva